

Kritik fra passager på afbrudt overfart med Leonora Christina:

Voldsom oplevelse gjorde

Af Jens Stubkjær

Mine børn og jeg følte os utrygge. Mange biler var stødt sammen på vogndækket. Man burde ikke sejle med færgen i sådan et vejr. Der burde slet ikke sælges noget fra bistroen. Informationen bagefter i terminalen var stærkt mangelfuld.

Sådan lyder det fra Jens Jørgensen, der med sin familie var på vej hjem fra ferie med Leonora sidste torsdag, da færgen måtte vende om, fordi den er slået utæt af de store bølger, så der kommer vand ind på vogndækket. Jens Jørgensen er uddannet ingeniør og arbejder for en bilimportør.

I torsdags kl. 14.30 var hans familie, med to børn på 10 og 15, ombord på færgen, da den stævner ud af havnen med kurs mod Ystad.

Voldsom oplevelse

– Til at begynde med - inde i havnen - var alt normalt. Jeg stod med fire kopper kaffe på en bakke, da den stikker næsen ud af havnen. Det var den længste tur med kaffe, jeg har haft. Jeg forsøgte at komme tilbage til min plads, fortæller han og fortsætter:

– Rederiet må da have vidst, hvordan det var. Det var dybt uforsvarligt, at man overhovedet solgte noget til nogen. Masser af steder havnede det på gulvet. Færgen har altså nogle underlige bevægelser.

– Vi sejlede længe, hvor den knagede og bragede. De fleste lagde sig ned på gulvet. Der blev kastet op på stribe. Børn hylede og skreg.

– På et tidspunkt vil jeg optage en video ud af vinduet og slipper bakken. I det sekund krænger den så meget, at bakken skred ned ad bordet, siger Jens Jørgensen.

Utryg

– Minishoppen var lukket, men vi kunne se, der stod en medarbejder, som forsøgte at redde, hvad han kunne. Alt falder ned og knuses. Det er en voldsom oplevelse. Den færges er ikke egnet, når bølgerne når en vis størrelse.

– Pludselig tog den farten af og lå stille et stykke tid. Så kom der en melding, hvor kaptajnen sagde, at vi havde fået en utæt pakning, så vi måtte returnere til Rønne, og da den vendte, var det ikke slemt mere.

– Følte du dig utryg?

– Ja, det gjorde vi. Det gjorde min familie også. Børnene var også bange. De er 10 og 15 år. Det er ikke fordi, jeg vil lave en historie, men jeg er jo ingeniør, og jeg bliver bekymret, når noget knager og brager og bevæger sig så meget, bemærker Jens Jørgensen.

Vand på dækket

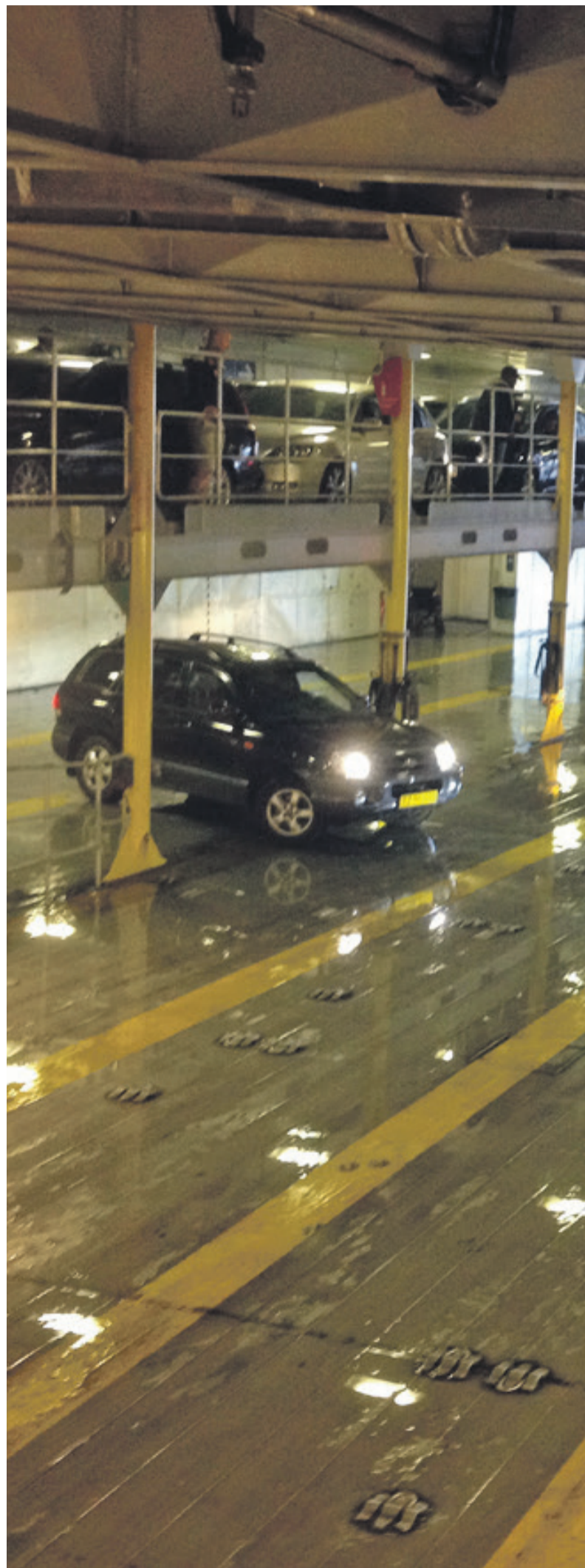
– Inde i havnen fik bilisterne besked på at vente, mens de gående gik fra borde. 10 minutter efter fik bilisterne besked på, at vi måtte gå ned. Vi kommer ned og ser, der er vand over hele vogndækket, men ikke på hængedækket, hvor vi holder.

– Der er ikke flere centimeter vand, men der er vådt over hele gulvet. Og der var rigtig mange biler, der var kørt ind i hinanden. Jeg tror hver 3. eller 4. bil holdt med næsen inde i den foran - også på hængedækket. Min egen var der ikke sket noget med. Bilerne burde jo have været surret fast.

– Beskeden var, at nu kan I køre fra borde og henvende jer i terminalen. Det tog cirka tre kvarter før man kunne tømme hængedækket. Alle skulle jo bakke ud fra vogndækket, inklusive campingvogne og lastbiler, forklarer Jens Jørgensen i dag til Bornholms Tidende.

”Rigtig mange biler på dækket var kørt ind i hinanden.”

Jens Jørgensen

Der var vand på dækket, efter Leonora havde fået slået hul i bovporten på vej til Ystad. Bilerne måtte bakke fra borde eller vende på færgen, fotograferet af Jens Jørgensen

os utrygge

Mange biler var stødt ind i hinanden på dækket under den voldsomme overfart, der ikke nåede frem til Ystad. Foto: Jens Jørgensen.

Efterlyste information til passagererne i terminalen fra rederiet:

Vi har ikke noget højtaleranlæg

Af Jens Stubkjær

– Terminalen var ikke for børn. Der var ikke styr på situationen i terminalen. Der gik en time, hvor 1.000 mennesker ikke fik besked.

Sådan lyder kritikken fra Jens Jørgensen, der sidste torsdag var ombord på Leonora, da den måtte returnere til Rønne efter en lækage i bovporten.

Han ventede bagefter sammen med mange andre i terminalen i Rønne på at komme til skranken at få en besked, som han mener alle lige så godt kunne have fået kollektivt med det samme.

Der var 80 numre til det blev ens tur.

Jens Jørgensen

Information

– Informationen i terminalen var helt umulig. Der stod en hel færgesfuld mennesker og kunne ikke få besked. Man kunne trække et nummer, og der var 80 numre til det blev ens tur. En halv time efter, vi var kommet fra borde ringede jeg til kundeservice. De vidste ikke noget om, hvornår vi kunne komme af sted

– Efter en times venten cirka, da jeg er tre numre fra at kunne komme til, og jeg går helt frem, spørger en dame med en lille stemme, om hun kan hjælpe med noget. Hun siger, at alle bliver automatisk ombooket til Povl Anker senere på dagen.

– Hvorfor giver de ikke den besked til alle, spørger jeg. De havde ingen højtaler i terminalen, forklarer hun. Senere kom der SMS og mail, og det var godt nok. Men der var en time, hvor der nok var 1.000 mennesker, der ikke vidste noget.

– Jeg kunne læse i avisen, at Færgens terminalchef mener, der var styr på det, men det var der ikke, siger Jens Jørgensen.

Pendlerbørn

– En del pendlerbørn, der var blev afleveret, gik rundt og græd. Både på færgen og nede i terminalen. De vidste ikke, hvad de skulle. Nede i terminalen var der nogle fra Færgen, der spottede dem og hjalp dem. Det kunne de godt have haft behov for allerede på færgen, mener Jens Jørgensen.

Senere på dagen sejlede familien til Ystad med Povl Anker.

– Den gængede bravt og mange var søsyge, men det er jo en anden måde den bevæger sig på, siger Jens Jørgensen, som trods dette gerne kommer til Bornholm en anden gang.

– Det er jo en skøn ø, at holde ferie på, slutter han.